Posudek konzultantky

na diplomovou práci Lucie Stoklasové na téma:

Spory o dědické právo v řízení o pozůstalosti

Autorka předkládá k posouzení diplomovou práci na shora uvedené téma o deklarovaném rozsahu 148 485 znaků, posouzení shody viz IS. Práce obsahuje všechny náležitosti a přílohy formální povahy.

I.

K volbě tématu:

Volbu tématu oceňuji. Spory o dědické právo jsou v praxi velmi časté a jejich právní úprava je velmi stručná. Zkoumání základních otázek spojených se spory o dědické právo je za těchto okolností žádoucí i záslužné.

II.

K systematickému rozvržení textu:

Předložená diplomová práce má promyšlenou vnitřní stavbu. Včetně úvodní a závěrečné úvahy má celkem 4 části, které pokrývají a vyčerpávají téma v celé jeho šíři. Jednotlivé části práce mají vzájemně vyvážené proporce, které odpovídají významu zkoumaných dílčích otázek tématu.

III.

K vlastnímu zpracování diplomového úkolu:

V úvodní partii autorka vysvětluje svou motivaci a přístup ke zpracování zadání. Vytýká si jako cíl provést komplexní kritickou analýzu právní úpravy. Do jaké míry byla tato ambice naplněna bude předmětem dále uvedeného hodnocení.

V první kapitole autorka provádí obecný výklad právní úpravy, povahy a účelu řízení o pozůstalosti jako celku a přiměřeně rozsáhle připomíná jeho průběh. Mj. v této souvislosti zmiňuje i vypořádání dluhů. V rámci ústní obhajoby by autorka mohla tento pojem vyjasnit např. z perspektivy věřitele (např. otázky promlčecích lhůt apod.) Následující kapitola se

věnuje sporům o dědické právo, které jsou vlastním tématem diplomového úkolu. Tomu odpovídá i způsob a rozsah této partie. Nejprve autorka zdařile spor o dědické právo vymezuje, a to pozitivně i negativně. Správné vymezení má významné důsledky pro postavení dědiců, proto oceňuji přesnost autorčiných výkladů, které se opírají o relevantní zdroje. V této souvislosti se autorka věnuje i rozdílům mezi spory, které mají skutkový základ a spory se základem právním. Správný je i autorčin závěr ohledně eventuálních statusových otázek (např. příbuzenství mezi zůstavitelem a osobou činící si nárok na dědictví), resp. jejich (ne-) posuzování notářem. Je třeba ocenit i její postřeh o možném opakovaném rozhodnutí soudu o dědickém právu na základě nových skutečností, který vychází z dobré znalosti příslušného rozhodnutí NS 21Cdo 2537/2010. V rámci ústní obhajoby by autorka mohla doplnit případné časové meze takového rozhodování. Stručný, ale zasvěcený je výklad o slovenské právní úpravě

IV.

Závěr:

Předložená práce L. Stoklasové je zdařilým zvládnutím diplomového zadání, splňuje svým rozsahem i obsahem požadavky kladené na tento druh práce a proto ji doporučuji k ústní obhajobě. V rámci obhajoby nechť se autorka vyjádří ke shora uvedeným námětům.

V Praze dne 17.12.2021

Prof. JUDr. Alena Macková, Ph.D.